

Prof. dr hab. Zdzisław Wołk
Ul. Calineczki 10
65-012 Zielona Góra

Zielona Góra 2020.01.07

DATA WPŁYWU DO
INSTYTUTU PEDAGOGIKI

.....15 STY. 2020.....

Recenzja

dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego w postępowaniu habilitacyjnym Pana dr. Tomasza Huka w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika

I. Charakterystyka ogólna drogi zawodowej i naukowej

Pan dr Tomasz Huk w 2003 roku ukończył studia Uniwersytecie Śląskim w Katowicach uzyskując tytuł magistra pedagogiki w zakresie zintegrowanej edukacji wczesnoszkolnej. Po dwóch latach od ukończenia studiów podjął pracę na stanowisku asystenta w Katedrze Pedagogiki Wczesnoszkolnej i Pedagogiki Mediów Uniwersytetu Śląskiego. Z jednostką tą jest związany do dzisiaj. W 2008 roku w wyniku postępowania doktorskiego, na podstawie obronionej rozprawy doktorskiej pt. „Komputerowe wspomaganie procesu kształtowania umiejętności kluczowych uczniów szkół podstawowych” uzyskał stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki. Promotorem rozprawy był prof. zw. dr hab. Stanisław Juszczyk, a recenzentami prof. zw. dr hab. Wojciech Kojs i prof. zw. dr hab. Stefan M. Kwiatkowski.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Pan Tomasz Huk awansował na stanowisko adiunkta.

Habilitant w swoim autoreferacie wprowadził nie wyeksponował ciągłości i dynamiki rozwoju swoich zainteresowań naukowych, jednakże na podstawie informacji na temat kierunku odbytych studiów, a także tematyki podjętej pracy magisterskiej, obszaru badań podejmowanych w Zakładzie Pedagogiki Wczesnoszkolnej i Pedagogiki Mediów, z którym związany jest zawodowo i naukowo, a także uwzględniając podejmowaną aktywność poza uczelnią, a zwłaszcza w szkolnictwie i w harcerstwie, można uznać, że uzyskał dobre przygotowanie do prowadzenia badań pedagogicznych dotyczących dzieci i młodzieży. Jego

bezpośrednia praca z młodymi ludźmi przyczyniła się do głębszego ich poznania, a także lepszego zrozumienia ich problemów i zachowań. Odnosi się to także do korzystania przez nich z mediów elektronicznych.

Poprzez sukcesywne poznawanie i wraz z tym poszerzanie pola własnych zainteresowań badawczych Pan dr Tomasz Huk wykrystalizował obszar, w obrębie którego realizował swoje główne przedsięwzięcia badawcze. Problematyce wykorzystywania ICT w edukacji i wychowaniu młodzieży poświęcił problematykę pracy doktorskiej. Jest ona wiodącym nurtem późniejszej aktywności naukowej Pana dr. Tomasza Huka. Jej wyniki stanowią rdzeń osiągnięcia naukowego wskazanego jako główne. Drugi nurt zainteresowań badawczych także mocno związany z własnym doświadczeniem praktycznym dotyczy pracy wychowawczej w harcerstwie.

W świetle ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki . do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień naukowy doktora i uzyskała znaczny dorobek naukowy lub artystyczny, a ponadto przedstawiła rozprawę habilitacyjną (art. 16). Szczegółowe kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego określone zostały w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku (Dz. U. nr 196). Wspomnianymi aktami prawnymi kierowałem się przy ocenie dorobku habilitacyjnego Pana dr. Tomasza Huka.

II. Osiągnięcie habilitacyjne

Jako osiągnięcie naukowe Habilitant przedstawił monografię pt. „Uczniowskie korzyści z funkcjonowania w rzeczywistości szkolnego pogranicza między światami mediów online i offline”. Książka została wydana w 2019 roku przez Wydawnictwo „Impuls” w Krakowie. Jej recenzentami byli uznani pedagodzy - Panowie Prof. dr hab. Jacek Pyżalski z Uniwersytetu Adama Mickiewicza i prof. zw. dr hab. Krzysztof Rubacha z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

W książce, zgodnie z jej tytułem, Autor przedstawił obszerną analizę korzyści osiąganych przez uczniów wynikających z korzystania przez nich z mediów online i offline. Analizy tej dokonał w oparciu o samodzielnie przeprowadzone badania empiryczne usytuowane w konwencji ilościowej.

Struktura książki jest klasyczna. W pierwszej jej części, na którą składają się cztery rozdziały Autor przedstawił zagadnienia teoretyczne dobrze wprowadzające czytelnika w problematykę pracy. Dostrzegam w tym zrealizowane ze swobodą i dużym znanstwem,

przedstawienie początków i ewolucji mediów cyfrowych oraz ich przenikanie do środowiska szkolnego, szczególnie uczniowskiego i związanych z tym wyzwań, przed którymi stoi wychowanie i edukacja szkolna. Autor zwrócił uwagę na szkołę jako miejsce spotykania się dwóch światów mediów - online i offline (taka kolejność wydaje się być trafniejsza). Niesie to za sobą liczne konsekwencje dla funkcjonowania szkoły, nauczycieli i uczniów. Pan dr Tomasz Huk dążył do rozpoznania, czy w szkole mogą one współistnieć i czy jest możliwe spójne ich wykorzystanie z pożytkiem dla rozwoju uczniów. Prowadzone analizy zostały wzmocnione trafnymi odwołaniami się do licznych aktualnych i reprezentacyjnych dla omawianych zagadnień tekstów autorów polskich i zagranicznych. Rozważania prowadzone w tej części monografii ukazują pozytywne nastawienie Autora do mediów elektronicznych, czego wyrazem jest oparcie się przez Niego na stosowanej na gruncie pedagogiki mediów teorii użytkowania i korzyści. Dr Tomasz Huk jest świadomy zagrożeń i związanych z tym niepokojów płynących złego wykorzystywania mediów elektronicznych, jednakże jego badania i prowadzone analizy zostały ukierunkowane na korzyści osiąmane przez uczniów w czterech kategoriach – poznawczych, osobowościowych, społecznych i związanych z rozrywką i eskapizmem.

Autor dużo miejsca poświęcił przedstawieniu koncepcji badawczej przeprowadzonych badań (ok. 90 stron). Na część metodologiczną składają się dwa rozdziały, z których pierwszy stanowi przedstawienie założeń teoretycznych i koncepcji badań własnych. Kolejno Autor omówił dotychczasowy stan badań nad stosowaniem mediów cyfrowych przez uczniów, przedstawił podstawy teoretyczne badań własnych oraz ukazał przedmiot tych badań. Krótko, ale konkretnie zostały zarysowane cele badań własnych, a następnie sformułowane w odniesieniu do nich sześć grup problemów badawczych. Autor problemy badawcze wyraził w postaci następujących pytań:

1. Jakie korzyści związane z funkcjonowaniem w szkole osiągają uczniowie klas IV-VI szkoły podstawowej używający w tym celu media online i offline? Jak często oraz za pomocą jakich mediów online i offline osiągane są przez nich te korzyści?
2. Jak często uczniowie klas IV-VI szkoły podstawowej osiągają korzyści poznawcze związane z funkcjonowaniem w szkole, używając do tego celu mediów online i offline. Jakie media online i offline wykorzystywane są przez badanych uczniów do osiągnięcia tych korzyści?
3. Jak często uczniowie klas IV-VI szkoły podstawowej osiągają korzyści osobowościowe związane z funkcjonowaniem w szkole, używając do tego celu

- mediów online i offline. Jakie media online i offline wykorzystywane są przez badanych uczniów do osiągnięcia tych korzyści?
4. Jak często uczniowie klas IV-VI szkoły podstawowej osiągają korzyści społeczne związane z funkcjonowaniem w szkole, używając do tego celu mediów online i offline. Jakie media online i offline wykorzystywane są przez badanych uczniów do osiągnięcia tych korzyści?
 5. Jak często uczniowie klas IV-VI szkoły podstawowej osiągają korzyści dotyczące rozrywki i eskapizmu, związane z funkcjonowaniem w szkole, używając do tego celu mediów online i offline. Jakie media online i offline wykorzystywane są przez badanych uczniów do osiągnięcia tych korzyści?
 6. Czy występują różnice między zmiennymi, takimi jak: płeć badanych, posiadanie profilu na Facebooku, posiadanie starszego rodzeństwa, posiadanie dostępu do Internetu w domu, posiadanie smartfona, możliwości korzystania z sieci Wi-Fi (bezprzewodowego Internetu) w szkole i rodzaj szkoły, do której uczęszczali badani (wiejska/miejska), a natężeniem wykazywania przez badanych na osiągnięcie korzyści za pośrednictwem wykorzystywanych łącznie i z osobna mediów online i offline mierzonych KKMU?

Lista postawionych pytań jest więc długa. Odnoszę wrażenie, że do prezentowania problemów badawczych wkradła się nieścisłość i problem wskazany jako pierwszy jest problemem głównym. Jego uszczegółowieniem są kolejne – drugi, trzeci i czwarty. W takiej sytuacji problem szósty należałoby potraktować jako drugi problem główny. Niezależnie od tego problem ten także wydaje się być zredagowany niefortunnie, nielogicznie. Ponadto wymienione tam liczne zmienne należałoby uporządkować. Przedstawione uwagi dotyczą przejrzystości zapisu koncepcji badawczej, bowiem intencje Autora pomimo to, są czytelne. Zaskakuje ponadto nie podanie przez Pana dr. Tomasza Huka hipotez badawczych, tym bardziej, że szczegółowo zostały rozpisane zmienne zależne i ich kategorie. Autor realizował badania metodą sondażu diagnostycznego. W przypadku prowadzenia badań ilościowych, zwłaszcza mających umożliwić określenie zależności między zmiennymi powinno się dążyć do weryfikacji hipotez badawczych, co znacznie podnosi precyzję badań i wartość uzyskanych wyników. Pomimo, że dr Tomasz Huk wyraźnie nie przedstawił swoich hipotez w koncepcji badawczej, pośrednio o pewnych przypuszczeniach dotyczących przyszłych wyników wspominał, co czynił także przy omawianiu uzyskanych rezultatów. Na przykład omawiając wyniki badań dotyczące „portretu badanej zbiorowości” w tabeli nr 19 przedstawił hipotezy, które poddaje weryfikacji (str. 163).

Badania zostały zrealizowane przy wykorzystaniu autorskiego kwestionariusza ankiety adresowanego do uczniów klas IV – VI szkoły podstawowej, czyli reprezentujących młodych ludzi znajdujących się przed i na progu adolescencji. Skonstruowany przez Pana dr. Tomasza Huka kwestionariusz korzyści materialnych ucznia (KKMU) został szczegółowo opisany, przekonując o jego przydatności do rozwiązywania postawionych problemów badawczych. Z powodzeniem może być on wykorzystany przez innych badaczy do przeprowadzenia badań analogicznych badań.

Podkreślić należy bardzo rzetelne określenie próby badawczej oraz przeprowadzenie badań na próbie liczącej 4004 uczniów w ponad stu czterdziestu górnośląskich szkołach zlokalizowanych w 109 miastach i wsiach. Mocno rzutuje to na dużą wartość uzyskanych wyników badań własnych i możliwość ich uogólniania.

Zaprezentowana koncepcja badań własnych jest dojrzała, przemyślana w szczegółach, klarowna, przekonująca. Ujawnia dojrzałość badawczą Autora i Jego troskę o solidność projektowanych badań.

Omówienie wyników badań własnych jest uporządkowane i dobrze usystematyzowane. Autor systematycznie odnosi się do postawionych kolejnych problemów badawczych. Odważnie, ale też rozważnie formułuje wnioski, konfrontuje je z rezultatami innych badań, dąży do interpretacji i wyjaśniania zaobserwowanych prawidłowości. Uzyskane wnioski weryfikują i poszerzają dotychczasową wiedzę naukową na temat korzyści uzyskiwanych przez uczniów starszych klas szkoły podstawowej w związku z korzystaniem przez nich z mediów online i offline. W niektórych przypadkach potwierdzają niektóre sądy potoczne, w innych zmieniają dotychczasowe opinie. Obok wielu różnych ustaleń dokonanych na gruncie zrealizowanych badań, Autor dowiódł m.in. występowanie większego znaczenia mediów online niż online w zakresie osiągania przez uczniów korzyści. Może to mieć znaczenie dla organizatorów i realizatorów edukacji w szkole podstawowej, a być może i w innych obszarach ukierunkowując prowadzone na ich gruncie ich działania na rzecz wspierania edukacji w kierunku szerszego wykorzystywania mediów online. Pan dr Tomasz Huk swoje rozważania wzmacniał poprzez odwoływanie się do innych badań z tego obszaru, których wyniki były publikowane w kraju i za granicą. W oparciu o uzyskane wyniki przeprowadzonych badań Habilitant sformułował wnioski końcowe, które niestety mają głównie charakter praktycznych postulatów, kierowanych głównie pod adresem nauczycieli i szkoły.

W zakończeniu książki wyartykułował raz jeszcze myśl przewodnią swojego planu badawczego i podejścia do ICT, które odczytałem jako poszukiwanie i wykorzystywanie

w edukacji możliwości osiągnięcia przez uczniów sprzyjających rozwojowi korzyści z korzystania z mediów online i offline. Postawił także kilka pytań na przyszłość, ukazując nowe pola badawcze, zarysowane w następstwie zrealizowanych badań.

Po zapoznaniu się z opiniowaną książką uważam, że przeprowadzenie solidnych badań, jak i uzyskany bogaty materiał empiryczny dostarczyły Autorowi obszerną wiedzę nie tylko praktyczną, lecz również teoretyczną. Autor niestety nie w pełni to wykorzystał dokonując rekapitulacji swojego dzieła.

Uważam, że monografia głoszona przez Autora jako osiągnięcie habilitacyjne stanowi oryginalne, wartościowe, opracowanie, które stanowi ważny wkład do aktualnego stanu wiedzy na temat wykorzystywania mediów elektronicznych w edukacji szkolnej.

III. Osiągnięcia naukowo - badawcze

1. Autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR) lub na liście European Reference Index for the Humanities (ERIH)

Autor zgromadził spory dorobek naukowy, na który składa się obok monografii zgłoszonej jako osiągnięcie naukowe (rozprawa habilitacyjna), sześć artykułów w czasopiśmie „The New Educational Review” znajdującym się w bazie Journal Citation Reprts (JCR). Jeden z nich został opublikowany jako praca współautorska (udział Autora wynosi 30%). Wszystkie teksty opublikowane samodzielnie w tej grupie dotyczyły różnych aspektów ICT, są więc tematycznie powiązane z głównym obszarem zainteresowań badawczych Habilitanta. W czasopismach z listy ERIH Pan dr Tomasz Huk ulokował trzy teksty, natomiast w czasopismach z listy B Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego – pięć.

2. Autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych innych niż znajdujące się w bazach lub na liście, o których mowa w § 3, dla danego obszaru wiedzy

Kandydat jest autorem trzech monografii, z których dwie są poświęcone tematyce ICT. Obydwie związane z problematyką mediów zostały wydane w liczących się wydawnictwach o zasięgu ogólnopolskim (O.W. „Impuls” i Wydawnictwo ”Difin”). Trzecia, będąca opracowaniem na temat metody harcerskiej została wydana przez Chorągiew Śląską ZHP.

Habilitant jest redaktorem naukowym lub współredaktorem sześciu prac zbiorowych, z których jedna ukazała się w języku angielskim. Poświęcone są one szerszym problemom z obszaru wychowania i dydaktyki. Znaczną liczbę publikacji stanowią opublikowane samodzielnie lub we współautorstwie z innymi badaczami rozdziały w monografiach zbiorowych. Takich opracowań Pan dr Tomasz Huk opublikował łącznie trzydzieści sześć, z których sześć zostało napisanych w języku angielskim. Cztery z nich ukazały się za granicą.

Tematyka wszystkich tych publikacji zawiera się w obszarze nowych technik elektronicznych i ich wykorzystywania w procesie nauczania i wychowania oraz w działalności dydaktyczno – wychowawczej szkoły i pracy wychowawczej w harcerstwie. Autor nie wychodzi w swoich badaniach i opracowaniach naukowych poza wspomniane zakresy, natomiast konsekwentnie podejmuje w nich kolejne zagadnienia. Zdecydowanie dominują wśród nich opracowania poświęcone tematyce ICT i różnym aspektom ich wykorzystywania w działalności wychowawczej, a także w stosowaniu mediów elektronicznych przez dzieci i młodzież. Każdy z tekstów jest opatrzony reprezentatywną bibliografią zawierającą publikacje reprezentatywne dla omawianych i analizowanych zagadnień.

3. Autorstwo lub współautorstwo odpowiednio dla danego obszaru: opracowań zbiorowych, katalogów zbiorów, dokumentacji prac badawczych, ekspertyz, utworów i dzieł artystycznych

Habilitant nie przedstawił osiągnięć w tym obszarze.

4. Sumaryczny Impact Factor publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports (JCR) zgodnie z rokiem publikowania

Sumaryczny Impact Factor dla sześciu tekstów opublikowanych w czasopiśmie „The New Educational Review” w latach 2009 – 2019 wynosi 0,689.

5. Liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS)

Kandydat wykazał, że łączna liczba cytowań odnosząca się do jedenastu publikacji wynosi 69, z czego 5 według bazy Web of Science, 10 według bazy Scopus i 54 według bazy Publish of Perish.

6. Indeks Hirscha opublikowanych publikacji według bazy Web of Science (WoS), Scopus i Publish of Perish

Indeks Hirsha dla dla baz WoS i Scopus wyniósł odpowiednio: 2 i 2, natomiast dla Publish of Perish – 3.

7. Kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach

Habilitant brał udział jako wykonawca przy realizacji dwóch grantów finansowanych z Międzynarodowego Funduszu Wyszehradzkiego („Media in formal and informal education in the Visegrad Group countries” realizowanego w 2014 roku oraz „Developing Media Literacy In Public Education: A Regional Priority in a Mediatized Age” realizowanym w okresie wrzesień 2015 – grudzień 2017).

Brał także udział przy realizacji dwóch projektów badawczych finansowanych ze środków unijnych. Pierwszy z nich finansowany ze środków IRNet Project funding from the People Programme (Marie Curie Actions) trwał cztery lata (1914 – 1917). Drugi, realizowany w ramach programu Horizon 2020 został rozpoczęty w maju 2017 roku, będzie realizowany do kwietnia 2021 roku. Jego tytuł jest następujący: “Technologie of Imaging In Communication, Art, And Social Sciences”.

8. Międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową

Autor nie wskazał nagrodzonych osiągnięć o charakterze międzynarodowym lub ogólnopolskim, natomiast za działalność naukową uzyskał nagrody Rektora Uniwersytetu Śląskiego.

9. Wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji

Kandydat wygłosił szesnaście referatów na konferencjach międzynarodowych, w tym także organizowanych za granicą oraz ponad dwadzieścia – w kraju. Tematyka wystąpień oscylowała głównie wokół badanych przez Niego problemów związanych z nowymi mediami i ich stosowaniem w edukacji i wychowaniu oraz pracy wychowawczej w harcerstwie. Autor konsekwentnie prezentował w swoich wystąpieniach kolejne problemy związane z relacją nowe media elektroniczne – uczeń.

IV. Dydaktyczny i popularyzatorski dorobek habilitanta

Opinia na temat dydaktycznego i popularyzatorskiego dorobku naukowego Habilitanta oraz współpracy międzynarodowej uwzględnia zawarte w rozporządzeniu czternaście kryteriów oraz ogólną ocenę uzyskanych osiągnięć.

1. Uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych

W działalności naukowo – badawczej duże znaczenie ma realizacja projektów badawczych, zwłaszcza o zasięgu międzynarodowym. Pan Tomasz Huk ma w swoim dorobku uczestnictwo w dziesięciu projektach. Charakter tego uczestnictwa był różny – od kierownika do wykonawcy.

Habilitant dwukrotnie kierował projektami realizowanymi w ramach dotacji na badania własne a także trzy razy kierował badaniami w ramach dotacji „dla młodych naukowców”. Uzyskanie grantu w ramach dotacji „dla młodych naukowców” wiąże się z koniecznością sprostania wymogom konkursowym i świadczy o wyróżniającym się projekcie badawczym młodego pracownika nauki.

Piątym projektem badawczym kierowanym przez Pana dr. Tomasza Huka był realizowany we współpracy ze Śląskim Kuratorium Oświaty w okresie styczeń 2016 – kwiecień 2017 projekt dotyczący korzyści uczniów szkół z terenu województwa śląskiego uzyskiwanych w związku z wykorzystywanymi mediami online i offline.

Uczestnictwo Pana dr. Tomasza Huka w przedstawionych projektach badawczych łączy tematyka nowych mediów i ich udział w edukacji i w wychowaniu. Koncentrowanie się na wspomnianym obszarze badawczym sprzyja doskonaleniu i pogłębianiu znajomości zagadnienia oraz nabywaniu wysokich kompetencji badawczych, co było zauważalne przy analizie całego dorobku naukowego habilitanta.

2. Udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji

Pan dr Tomasz Huk aktywnie uczestniczył w konferencjach naukowych o zasięgu międzynarodowym, krajowym i lokalnym. Rezultaty swoich badań przedstawiał na konferencjach w Polsce, na Słowacji, w Niemczech, w Republice Czeskiej, w Chorwacji i w Kenii.

Wielokrotnie był zapraszany do udziału w komitetach organizacyjnych konferencji zarówno międzynarodowych i krajowych. Pełnił w nich rolę przewodniczącego (pięciokrotnie), sekretarza (dwukrotnie) oraz organizatora sesji tematycznej.

3. Otrzymane nagrody i wyróżnienia

Wyróżniająca się działalność naukowo – badawcza kandydata zaowocowała pięciokrotnym uzyskaniem nagród Rektora Uniwersytetu Śląskiego za działalność naukowo - badawczą. Trzykrotnie dr Tomasz Huk otrzymał nagrody indywidualne (III i II stopnia) i dwukrotnie zespołowe (II i II stopnia).

Ponadto za działalność na rzecz harcerstwa oraz za pracę edukacyjną i wychowawczą z dziećmi i młodzieżą otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia, w tym Medal Komisji Edukacji Narodowej, (2010), Srebrną odznakę za Zasługi dla Województwa Śląskiego (2010), Srebrny Krzyż Zasługi dla ZHP (2006), Złotą Odznakę za Zasługi dla Chorągwi Śląskiej (2003).

4. Udział w konsorcjach i sieciach badawczych

Habilitant uczestniczył w 2008 roku w realizacji projektu w ramach European Network from Media Education within Youth Work skupiającej ośrodki akademickie z ośmiu krajów. Pomimo, że projekt miał charakter głównie praktyczny ma on dużą przydatność także w obszarze naukowym, wynikającą z możliwości szerokiej wymiany doświadczeń przedstawicieli wielu krajów.

5. Kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych

Habilitant nie przedstawił rezultatów spełniających powyższe kryterium.

6. Udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism

Dr Tomasz Huk od 2009 roku jest sekretarzem cenionego czasopisma „The New Educational Review”. Czasopismo jest rezultatem współpracy pedagogów z Czech, Polski i Słowacji. Jest wydawane w języku angielskim.

7. Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych

Habilitant wykazuje aktywność w towarzystwach naukowych. Należy m.in. do Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej (od 2013 roku), do Polskiego

Towarzystwa Edukacji Medialnej (od 2014 roku), do Zespołu Metodologii Badań Pedagogicznych przy Komitecie Nauk Pedagogicznych PAN (od 2018 roku).

8. Osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki

Znaczną aktywność przejawiał Habilitant w obszarze popularyzowania nauki. Głównie była ona kierowana do młodzieży uczącej się i nauczycieli. W latach 2010 – 2012 był organizatorem i koordynatorem festiwalu nauki dla uczniów z osiemdziesięciu szkół ponadgimnazjalnych z czterech województw (łódzkiego, małopolskiego, opolskiego i śląskiego) w ramach projektu Uniwersytetu Śląskiego i Ministerstwa Edukacji Narodowej „Partnerzy w nauce”. Inny projekt realizowany pod hasłem „Aktywny w szkole, aktywny w życiu” był adresowany do gimnazjalistów. W sześciu zjazdach, które miały miejsce w Uniwersytecie Śląskim wzięło udział ok. 900 uczniów.

Dr Tomasz Huk przeprowadził 2009 – 2014 siedem warsztatów dla nauczycieli. Ich tematyka związana była z Jego głównymi obszarami zainteresowań badawczych i dydaktycznych.

9. Opieka naukowa nad studentami

Dr Tomasz Huk dotychczas był promotorem ponad stu prac magisterskich i licencjackich, a obecnie opiekuje się trzydziestoma studentami I stopnia na Wydziale Pedagogiki i Psychologii UŚ przygotowującymi pod Jego kierunkiem prace licencjackie.

10. Opieka naukowa nad doktorantami w charakterze promotora pomocniczego

Ten wymóg Habilitant spełnia, bowiem decyzją Rady Wydziału Pedagogiki i Psychologii UŚ został powołany na promotora pomocniczego Pana Radosława Szymańskiego. Niestety w swoim autoreferacie nie podał, od kiedy tę rolę pełni, ani jaki jest temat rozprawy, przy której przygotowaniu uczestniczy.

11. Staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich

Dr Tomasz Huk swoją aktywność naukową realizował także poza macierzystym uniwersytetem. Były to zazwyczaj kilkudniowe staże naukowe lub wizyty studyjne w uczelniach w Niemczech, Czechach, Włoszech i w Kenii (dwukrotnie). Ponadto przez okres jednego roku uczestniczył w Ogólnopolskim Seminarium Naukowym na Wydziale Nauk o Wychowaniu Uniwersytetu Łódzkiego kierowanym przez prof. zw. dr hab. Bogusława Śliwerskiego i prof. dr hab. Alinę Wróbel.

Nawet krótkie pobyty w innych ośrodkach naukowych wzbogacają doświadczenie naukowe i mogą stanowić zacznik do ścisłej współpracy i realizowania wspólnych projektów badawczych. Autor nie podał jednak rezultatów uzyskanych w rezultacie zrealizowanych staży, ograniczać się do ich wymienienia i podania czasu trwania.

12. Wykonanie ekspertyz lub innych opracowań

Dr Tomasz Huk jest rzeczoznawcą Ministerstwa Edukacji Narodowej do spraw podręczników. W ramach wykonywania obowiązków związanych z tą rolą w latach 2009 - 2019 wydał opinie eksperckie na temat 34 podręczników dla szkół podstawowych i ponadgimnazjalnych. Dziewięć z nich opracował w roku 2019. Opinie dotyczyły podręczników z zakresu informatyki i posługiwania się komputerem oraz z zakresu metodyki zajęć komputerowych.

13. Udział w zespołach eksperckich i konkursowych

W 2013 roku został powołany przez Ośrodek Rozwoju Edukacji do zespołu mającego za zadanie opracowanie narzędzi do monitorowania stopnia realizacji podstawy programowej z zajęć komputerowych informatyki. W drodze konkursu został wybrany do przygotowania takich narzędzi dla I, II, III i IV etapu edukacji na poziomie podstawowym i dla IV – na poziomie rozszerzonym. Zadanie to zrealizował w ramach projektu „Wdrożenie podstawy programowej kształcenia ogólnego w przedszkolach i szkołach”, współfinansowanego w ramach EFS.

14. Recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych

Habilitant ma w swoim dorobku znaczną liczbę recenzji wydawczych artykułów naukowych dla czasopism o zasięgu międzynarodowym, z których zdecydowana większość została opracowana dla czasopisma „The New Educational Review” (w latach 2012 – 2019. Były to 34 opinie). Może to dowodzić dużego autorytetu naukowego Pana dr. Tomasza Huka w środowisku badaczy problematyki mediów w edukacji.

Dotychczas nie powierzano Habilitantowi zadania opiniowania projektów badawczych, co jednakże w przypadku osób nie będących samodzielnymi pracownikami nauki jest sporadyczne.

V. Osiągnięcia dodatkowe Habilitanta

Wśród kryteriów oceny dorobku kandydata na doktora habilitowanego doświadczenie pozaszkolne nie występuje, jest jednakże ważne, bowiem dopełnia charakterystyki osobowej osoby ubiegającej się o ten stopień naukowy. Szczególnie w pedagogice, będącej nauką praktyczną ma to znaczenie. Kandydat nie tylko zgromadził spory dorobek w wymaganych ustawowo obszarach, ale też uzyskał wiele znaczących osiągnięć zawodowych i w działalności pozaakademickiej, zwłaszcza prowadzonej na rzecz kształcenia i wychowania dzieci i młodzieży.

Pan dr Tomasz Huk jest pedagogiem praktykiem mającym duże doświadczenie w pracy wychowawczej i dydaktycznej ze wszystkimi grupami młodzieży. Z tego też względu w Jego pracach naukowych dostrzec można wyraźne dążenie do poszukiwania rezultatów mających konkretne zastosowanie w praktyce. Prowadzone przez Niego rozważania są przekonujące nie tylko ze względu na ich przejrzystość i poprawność metodologiczną, lecz także wynikają z wyraźnie zauważalnych praktycznych doświadczeń w pracy z młodzieżą w warunkach szkolnych i pozaszkolnych.

Pełnione przez Niego liczne role społeczne, m.in. nauczyciela, eksperta, wychowawcy, działacza harcerskiego, dyrektora szkoły, a także realizatora licznych prac na rzecz macierzystej jednostki naukowej dowodzą dużego zaangażowania i aktywności. Są one przydatne i cenne także w projektowaniu i prowadzeniu badań pedagogicznych.

VI. Ocena sumaryczna i konkluzja końcowa

Pan dr Tomasz Huk w okresie ponad dziesięciu lat, jakie upłynęły od uzyskania stopnia naukowego doktora zgromadził dość pokaźny dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny. Jest to dorobek związany przede wszystkim z głównymi zainteresowaniami badawczymi Kandydata, a mianowicie:

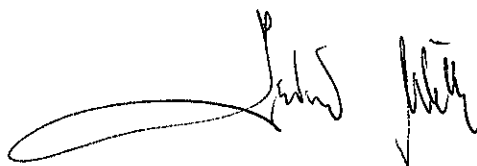
1. Z wykorzystywaniem w edukacji szkolnej i pozaszkolnej, jak również przez samych uczniów nowych mediów elektronicznych;
2. Z działalnością wychowawczą w harcerstwie.

Zdecydowanie jednak wyraźna jest koncentracja na rezultatach aktywności naukowej dotyczącej pierwszej z wymienionych grup zainteresowań. Analiza aktywności i osiągnięć naukowych przedstawionych w dokumentacji przedłożonej przez Kandydata uprawnia do jego pozytywnej oceny. W szczególności przemawiają za tym poniższe przesłanki:

1. Autor spełnił zdecydowaną większość kryteriów naukowych i dydaktyczno – popularyzatorskich określonych w Rozporządzeniu Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku (Dz. U. nr 196).
2. Monografia stanowiąca wiodące osiągnięcie jest opracowaniem dojrzałym, reprezentującym wysoki poziom naukowy. Jest opracowaniem dobrze wpisującym się w dorobek pedagogiki, w szczególności pedagogiki mediów. Stanowi ważny wkład w teorię i praktykę tej subdyscypliny pedagogicznej.
3. Przedstawiony przez habilitanta dorobek naukowy jest okazały przede wszystkim pod względem ilościowym. Ma on wyraźnie określony, skryształizowany profil, ukazuje ciągłe, systematyczne pogłębianie przez badacza pola naukowego, którym się zajmuje. Jest on związany z wykorzystywaniem mediów elektronicznych w edukacji, ale też z ich rolą i znaczeniem w procesie kształcenia szkolnego i pozaszkolnego.
4. W obszernym ilościowo dorobku publikacyjnym znajdują się liczne oryginalne teksty przeglądowe, a także artykuły stanowiące wyniki badań własnych. Ukazują one dojrzały warsztat badawczy Autora i dobrze opanowaną umiejętność opracowania tekstów naukowych.
5. Aktywność dydaktyczna i organizacyjna Kandydata w nauce jest bogata i różnorodna. Wiąże się z wypełnianiem wielu odpowiedzialnych zadań, za co był kilkakrotnie nagradzany.

VII. Wniosek końcowy

Po przeanalizowaniu dorobku i osiągnięć Kandydata stwierdzam, wyrażam opinię, że spełnia On niezbędne wymogi stawiane kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w art. 16 Ustawy o Stopniach i Tytule Naukowym z dnia 14 marca 2003 roku (Dz. U. 2011, nr 84, poz. 455), przy uwzględnieniu szczegółowych kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego określonych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku (Dz. U. nr 196). Biorąc powyższe pod uwagę uważam, że dorobek naukowy i związane z nim osiągnięcia oraz działalność naukowa i na rzecz nauki stanowią podstawę do nadania Panu dr. Tomaszowi Hukowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

07. 01. 2020